

عنوان مقاله:

نقش جو عاطفی خانواده و عدم تحمل بالاتکلیفی در پیش بینی اضطراب کرونا دانش آموزان پسر مقطع اول متوسطه

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش در روان درمانی کودک و نوجوان، دوره 2، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

رسول شاکری - مشاوره، علوم انسانی، دانشگاه آزاد واحد بجنورد، بجنورد، ایران

کیوان نعمتی - گروه مشاوره، دانشکده علوم اجتماعی، رازی، کرمانشاه، ایران

معصومه یاسائی سکه - گروه پرستاری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیروان، شیروان، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف: هدف پژوهش حاضر بررسی رابطه میان جو عاطفی خانواده و عدم تحمل بالاتکلیفی با اضطراب کرونا در دانش آموزان پسر مقطع اول متوسطه بوده است. روش ها: روش تحقیق توصیفی از نوع همبستگی است. جامعه آماری این پژوهش را تمامی دانش آموزان پسر دوره اول متوسطه شهر آشنانه در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۰ به تعداد ۹۵۰ نفر تشکیل دادند. نمونه این پژوهش ۲۷۴ نفر بودند که با روش نمونه گیری خوشه ای چندمرحله ای و بر اساس جدول انتخاب نمونه کرجسی و مورگان (۱۹۷۰) انتخاب شدند. ابزار گردآوری داده های پژوهش شامل پرسشنامه جو عاطفی خانواده هیل برن، پرسشنامه عدم تحمل بالاتکلیفی فریتسون و همکاران و مقیاس اضطراب کرونا علیپور و همکاران بود. به منظور تجزیه و تحلیل داده ها از ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه استفاده شده است. یافته ها: بین جو عاطفی خانواده با اضطراب کرونا رابطه منفی معناداری وجود دارد ($P=0.001$) و بین عدم تحمل بالاتکلیفی با اضطراب کرونا رابطه مثبت معناداری وجود دارد ($P=0.001$). همچنین نتایج تحلیل رگرسیون نشان داد که جو عاطفی خانواده می تواند به طور منفی معناداری و اضطراب کرونا به طور مثبت معناداری اضطراب کرونا را پیش بینی کند. نتیجه گیری: بنابراین می توان تمهیداتی در خصوص افزایش جو عاطفی خانواده و کاهش بالاتکلیفی با رعایت شرایط بهداشتی به منظور کاهش اضطراب کرونا تدارک دید.

کلمات کلیدی:

جو عاطفی، عدم تحمل بالاتکلیفی، اضطراب کرونا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1961696>

